

Συλλαβισμός

(Συνέχεια)

5. Δύο ή τρία σύμφωνα μαζί μεταξύ φωνηέντων ή διφθόγγων

α) συλλαβίζονται με τό επόμενο φωνήεν ή διφθόγγο, αν υπάρχει λέξη ελληνική που αρχίζει από τα τρία αυτά σύμφωνα ή τουλάχιστον από τα δύο πρώτα,

π.χ. αγρός	ἀ-γρός	γιατί από γρ αρχίζει λέξη	⇒	γράφω
κόπτω	κό-πτω	γιατί από πτ αρχίζει λέξη	⇒	πτώση
γίγνομαι	γί-γνο-μαι	γιατί από γν αρχίζει λέξη	⇒	γνώσις
βιβλίον	βι-βλί-ον	γιατί από βλ αρχίζει λέξη	⇒	βλάβη
ἐχθρός	ἐ-χθρός	γιατί από χθ αρχίζει λέξη	⇒	χθές
ἰσχνός	ἰ-σχνός	γιατί από σχ αρχίζει λέξη	⇒	σχῆμα
πλῆκτρον	πλῆ-κτρον	γιατί από κτ αρχίζει λέξη	⇒	κτῆμα
ἀστραπή	ἀ-στρα-πή	γιατί από στρ αρχίζει λέξη	⇒	στρέφω

β) αν όμως από τα σύμφωνα αυτά δεν αρχίζει λέξη ελληνική τότε χωρίζονται και τό μέν πρώτο σύμφωνο συλλαβίζεται με τό προηγούμενο φωνήεν ή διφθόγγο τό δέ δεύτερο ή τά δύο άλλα συλλαβίζονται με τό επόμενο φωνήεν ή διφθόγγο,

π.χ. ἐλπῖς	ἐλ-πίς	γιατί από λπ δεν αρχίζει λέξη και χωρίζονται
ἄρτος	ἄρ-τος	γιατί από ρτ δεν αρχίζει λέξη και χωρίζονται
ὄρμη	ὄρ-μή	γιατί από ρμ δεν αρχίζει λέξη και χωρίζονται
ἄγαλμα	ἄ-γαλ-μα	γιατί από λμ δεν αρχίζει λέξη και χωρίζονται
στιλπνός	στιλ-πνός	γιατί από λπ δεν αρχίζει λέξη και χωρίζονται
ἄνθρωπος	ἄν-θρω-πος	γιατί από νθ δεν αρχίζει λέξη και χωρίζονται
ἀντλία*	ἀν-τλί-α	γιατί από ντλ δεν αρχίζει λέξη και χωρίζονται

Ἐξαιρέση: Όταν τό πρώτο από τά δύο σύμφωνα εἶναι ἄφωνο (κ, γ, χ, π, β, φ, τ, δ, θ) και τό δεύτερο ἔνρινο (μ, ν), τότε και τά δύο σύμφωνα συλλαβίζονται με τό επόμενο φωνήεν πάντοτε και αν δεν αρχίζει λέξη ελληνική απ' αυτά,

π.χ. δά-φνη, δρα-χμή, τά-γμα, πράγμα, βα-θμός, στρυ-φνός

*Σημείωση: Στην δημοτική γλώσσα υπάρχουν λέξεις που αρχίζουν από ντ, γκ, μπ, αλλά στον συλλαβισμό λαμβάνεται υπ' ὄψιν ή καθαρεύουσα, γι' αυτό τά συμπλέγματα αυτά χωρίζονται,

π.χ. ἀγ-κά-λη, γέ-ρον-τες, Ὀ-λυμ-πος, ἄγ-κι-στρον, ἄμ-πε-λος.

6. Οἱ σύνθετες λέξεις χωρίζονται στά μέρη από τά ὁποῖα αποτελοῦνται,

π.χ.: συνάγω (συν + ἄγω) ⇒ συν-ά-γω, ἔξοδος (ἐξ + ὁδός) ⇒ ἔξ-ο-δος.

Ἄν όμως ἔχει ἀποβληθεῖ τό τελικό βραχύ φωνήεν τοῦ θέματος τοῦ α' συνθετικοῦ, τότε συλλαβίζονται σαν ἀπλές λέξεις,

π.χ.: παρέρομαι (παρά + ἔρομαι) πα-ρέρ-γο-μαι.